

BEZPEČNÉ CESTOVÁNÍ (NEJEN) PRO HOLKY

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://www.za-horami.cz), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.

Jak je tam či onde bezpečné cestovat jako sama holka? Dotaz, který slyším velmi často, ale při nejlepší vůli jej nemohu zodpovědět zcela dle osobní zkušenosti. Naštěstí znám dost odvážných slečen, které mají pro strach uděláno a mohou odpovědět za mě. Jednou z nich je i Markéta, která pro vás připravila lehký souhrn bezpečnostních doporučení na cesty. Hodí se nejen ženám a nejen těm, kdo cestují sami(y).

RIZIKA NA CESTÁCH

Nejpravděpodobnějším rizikem na cestách - mimo zdravotní komplikace - je, že ztratíte pas, platební kartu nebo vám uletí letadlo. Tedy věci, za které si budete moct sami. Že vás někdo zabije, znásilní a okrade, je velice nepravděpodobné. Zvláště v tomto pořadí. Statisticky vám peněženku spíš sebere kapsář v centru Prahy a znásilní vás někdo z okruhu vašich známých než náhodný kolemjdoucí v Biškeku.

Opatrnost je fajn, ale netřeba ji přehánět.

Veškerá nebezpečí na cestách se nám zdají mnohem větší kvůli jednotkám odstrašujících historek, které vidíme v médiích. A o milionech lidí, kterým se každý den na cestách vůbec nic nestane, už nikdo nepíše.

Na cesty vyrážím s vědomím, že lidi jsou obecně dobří a pomáhají si a naprostou většinu by ani nenapadlo někomu ublížit. Navíc téměř kdekoliv na východ od nás se setkávám s obrovskou pohostinností.

Na druhou stranu, vždycky existuje šance, že narazím na někoho zlého, a holky jsou obecně zranitelnější a snazší terč. Jak tedy minimalizovat riziko a maximalizovat svůj pocit bezpečí na cestách?

Vždycky jsem stopovala jen ve dvojici s kamarádkou a nikdy nám nikdo nechtěl ublížit.

ZÁKLADNÍ RADY, JAK ZŮSTAT V BEZPEČÍ

Jsou stejné nezávisle na tom, zda se považujete za muže či ženu:

Řiďte se selským rozumem a taky trochu instinktem. **Kde se mi to nezdá, tam nelezu.**

Hlídejte si své věci.

Doklady a peníze mějte vždycky u sebe. Mějte u sebe i kopie dokladů, protože v některých zemích se nevyplatí dávat jejich originál z ruky třeba nespolehlivým policistům.

V davech **dávejte pozor na kapsáře.** Nenoste peněženku snadno dostupnou - v zadní kapse kalhot, v přední a nejdostupnější kapsičce batohu atp.

Pokud jedete do mimoevropské země, kterou neznáte, **zjistěte si bezpečnostní situaci.** Nemyslím jen to, z jaké strany v Gaze zrovna létají rakety. Spíše jaká je běžná úroveň kriminality a její typ a na jaké scamy (podvody) si mají turisté dát pozor.

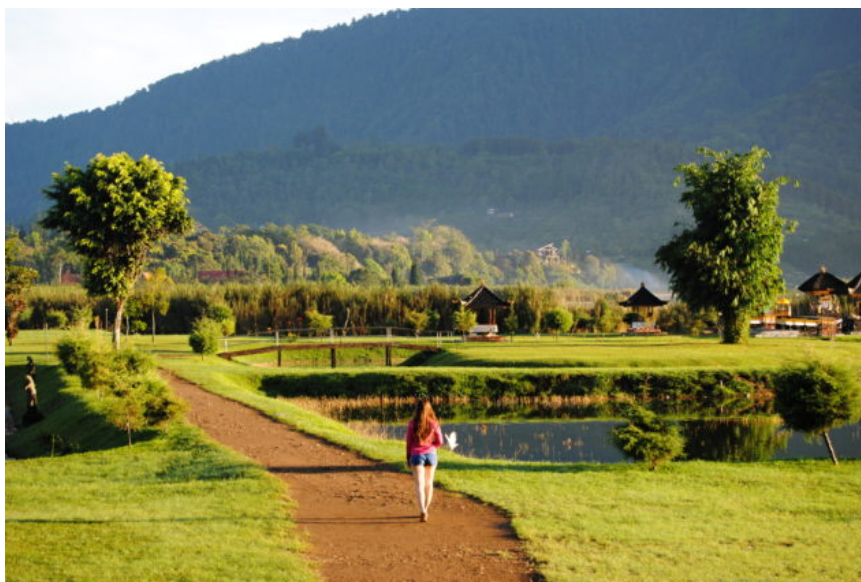
Na místě se v hotelu **zeptajte, jestli jsou ve městě nějaké čtvrti, kam byste sami neměli chodit,** nebo na co konkrétně si dát pozor. Tohle doporučuji především v jižní Americe.

Nepodceňujte objektivní nebezpečí. **Nechodte sami do hor či jiných odlehlých míst,** kde může trvat několik dní, než se v případě nouze dostanete k pomoci. Nebo než vás někdo najde. Vyhybejte se oblastem, kde opravdu aktivně probíhá ozbrojený konflikt, nebo před kterými vás varovali místní či dokonce orgány státní správy dané země. **Na většinu "oficiálně" nebezpečných míst se nedá zabloudit omylem.** Logicky není nejlepší nápad jet na dovolenou do Sýrie nebo Afghánistánu. Ale například v [Myanmaru](#) je v pohraničí stále horko, ale jinak se považuje velmi bezpečnou zemi. Bouřlivé oblasti jsou zkrátka cizincům důkladně uzavřeny.

Tohle zdánlivě nesouvisí s bezpečností, ale může to velmi přispět

k psychickému komfortu všech účastníků libovolné interakce. Když se vás někdo zeptá, jakého jste vyznání, řekněte, že křesťan(ka). Muslimové, ale i ortodoxní křesťané nechápou, že může být někdo bez náboženského vyznání. A fakt se nechcete pouštět do žádných teologických debat. Navíc **pokud něco nechcete dělat (nechat se pozvat na drink, pít alkohol, jíst maso), nejlepší výmluva je, že to zakazuje vaše víra.** Tenhle důvod totiž nikdo nezpochybňuje.

Něco pozitivního na závěr: V některých asijských zemích si uvědomují důležitost turismu pro místní ekonomiku. Takže i když tam kapsářství jen kvete, tresty za okradení cizinců jsou tak vysoké, že jsou turisté v mnohem větším bezpečí než místní.

Většina světa je krásné a bezpečné místo.

BEZPEČNOSTNÍ DOPORUČENÍ SPECIÁLNĚ PRO ŽENY

Uvědomte si, jak se chováte, když se ocitnete samy potmě v Praze nebo v Brně. Všude ve světě je to podobné – **vyhýbejte se neosvětleným místům a když se bojíte, nechte se od někoho spolehlivého doprovodit nebo si vezměte taxi.**

Věřte svým pocitům z konkrétního člověka. **Když se vám někdo nelíbí, tak se s ním nebavte**, nesedejte si k němu do auta, nenechte se od něj nikam zvat a neříkejte mu, kde bydlíte.

Když vás bude nějaký chlap balit, sahat na vás a bude dotěrný, **řekněte důrazně ne a běžte pryč**. Pokud vypadá obzvlášť tvrdohlavě, běžte úplně pryč z podniku. To zpravidla stačí, protože člověk, který vás zve na drink a sahá vám na koleno, nemá v úmyslu vás zamknout ve sklepě, to by se neobtěžoval s tím pitím.

Klidně se **vymluvte, že doma máte přítele nebo dokonce manžela**. Pro jistotu můžete nosit i prstýnek.

Nechovejte se vyzývavě a oblékejte se co nejpodobněji lidem v dané zemi. Opět, je málo pravděpodobné, že se vás někdo rozhodne znásilnit na základě délky vaší sukně, ale vyzývavým oblečením budete zbytečně přitahovat pozornost a budete se muset té pozornosti bránit. Navíc **jsou ve spoustě zemí krátké sukně a tílko na ramínka vyložene neslušné.**

V muslimských zemích noste šátek a zjistěte si, co všechno máte mít jak zakryté. V extrémních případech je dress code dokonce vyžadován zákonem – třeba v [Íránu](#). Tam vám může být vidět jen obličej. Ruce jsou zahaleny po zápěstí a nohy po kotníky.

Navíc musíte mít přes kalhoty nějaké volné tričko, tuniku nebo kabát pod zadek, případně samozřejmě dlouhou sukni.

V Indii sice pro turisty nemají oficiální pravidla, ale věřte mi, že se budete cítit mnohem lépe, když si pořídíte nějaký místní hábit a zapadnete do davu.

Já s sebou nevozím nic na osobní obranu, ale **pokud budete mít lepší pocit, vezměte si pepřák**. Jen pozor, ať vás s ním pustí do letadla a hlavně v **některých zemích je ilegální**.

Nejlepší zbraň v případě konfliktu je útěk. To platí opět nejen pro ženy. Pro ně platí, že by (nejen) kvůli němu měly cestovat v pohodlných botách.

Na fotce to tak nevypadá, ale ten růžový hábit je tunika po

kolena koupená na místním tržišti. A ve městě jsem šátek místo na krku nosila na hlavě.

OSOBNÍ ZKUŠENOSTI S (NE)BEZPEČÍM

Navštívila jsem přes 50 zemí a jakékoliv nepříjemné věci se mi vždy staly v "civilizované" Evropě. V Barceloně mě chtěla zbít prostitutka, v Itálii mi ukradli peněženku, v Paříži jsme naletěli jednomu scammerovi...

S kamarádkou mám prostopovanou východní a jihovýchodní Evropu. Zpravidla cestuji v sukni (ke kolenům), kamarádka je navíc hezká blondýnka. Do auta jsme kvůli divnému pocitu z řidiče nesedly jen jednou a vždycky, když nás někdo pozval k sobě domů, tak jsme šly. Prostě jsme daly na své pocity. Nikdo, kdo vykládal, co všechno nám jeho manželka uvaří k večeři, nám nepřišel nějak nebezpečný.

Dvěma holkám se dobře stopuje a většina lidí má tendence je opečovávat.

Kromě několika málo případů, kdy jsem nějakému muži musela jasně vysvětlit, že o jeho náklonnost nemám zájem, mě na cestách nepotkal žádný opravdu nepříjemný zážitek a necítila jsem se ohrožená.

Naopak jsme se denně setkávaly s tím, že jsme jako holky vzbuzovaly ochranné tendence. Zejména při stopování nám sice místní říkali, jak je daná země nebezpečná a že bychom tam

neměly stopovat, ale přitom na nás byli všichni hodní a pomáhali.

Jeden řidič v Bosně trval na tom, že nám zaplatí lístek na autobus, že stopem prostě jet nemůžeme. Na Ukrajině nás dvakrát vzali lidi domů, ať nejedeme nikam na noc. V Kosovu nás řidič odvezl o 50 kilometrů dál na hranice, protože nás přece nenechá samotné v horách. Na Kypru nám obsluha benzínky sehnala auto, které nás převezlo z turecké strany na řeckou.

V zemích, kde budete díky barvě kůže svítit na dálku, se připravte na to, že se s vámi budou chtít místní fotit. Ať jste holka nebo kluk.

NA ZÁVĚR

Doporučuji dobrodružné nebo sólo cesty nelámat přes koleno. Pokud se bojíte někam jet, tak tam prostě nejedzte. Klidně

začněte zemí, kterou považujete za perfektně bezpečnou a relativně blízkou či známou (každý to má jinak), a teprve postupně se propracovávejte do exotičtějších lokalit.

Na internetu najdete spoustu článků od žen-cestovatelek, stačí zadat výrazy jako “female solo travel + destinace”. Já jsem si takhle například hledala, jestli holky samy jezdí do Pákistánu. Jezdí, a spousta z nich vám poradí, jak to tam funguje, co vidět a kterým lokalitám se naopak vyhnout.

Pokud se bojíte něco dělat, například stopovat nebo přijímat pozvání od místních, tak to nedělejte. Nebudete o nic horší cestovatelé, když pojedete autobusem a přespíte v hostelu.

A fakt se nebojím? No, někdy trošku jo, když jedu do neznámé destinace a nevím, co mě tam čeká. Třeba první cestu do Izraele jsem hrotila dost, ale druhá už mi přišla, jako bych jela k moři do Chorvatska. Ale i když se bojím, tak prostě jedu, protože věřím, že to bude super.

Autor článku: [Markéta Bartoničková](#)

Izrael je také naprosto bezpečná země. I pro holky.

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://www.zahorami.cz), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.
